

Τριώδιον

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Παρασκευῇ Πρωΐ

Τῇ Παρασκευῇ Α' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὁρθρον.

Μηναῖον - ΤΗ ΙΕ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπίου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευστον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ὑμνοι Τριαδικοί

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβεῖμ,
ἰπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον
μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς, μεθ' ὧν καὶ
ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ
σου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες,
Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν, καὶ ἐν φόβῳ
τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον
ἀνακραζόντες αἶνον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ
ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σῶσον
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει, τῶν
πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες
ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ
σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον
βοῶμέν σοι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 13. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον
ἦνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωῆν
ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου,
ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν,
σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας
κατετρύφησαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε
Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρῖν, ξύλον
ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός,
εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ
ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις,
φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος,

ὅλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὃν ὀρῶντες
ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως
ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. *Τὸ προσταχθέν.*

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν
σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ,
σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον,
μέσον τῶν κακούργων, ὀρῶσα, τὰ
σπλάγχνα ἡλγεις, καὶ μητρικῶς θρηνοῦσα,
ἐβόας· Οἱμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ
ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ
πλάσμα σου! Ἀνυμνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἧτοι Κάθισμα 20. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Β'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.*

Ὁ τοῖς Πάθεσι τοῖς σοῖς, πᾶσιν
ἀπάθειαν διδούς, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς μου,
νεκρώσας τῷ Σταυρῷ, τῷ θεῷ, καταξίωσον,
ιδεῖν καὶ τὴν σεπτὴν, Ἀνάστασίν σου Κύριε,
ἵνα λάβωμεν πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος β'. *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.*

Τῷ τιμίῳ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου,
φυλαττόμενοι Δέσποινα, ἀγνή Θεοτόκε,
πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος,
ἅπαντες ῥαδίως ἐκτρεπόμεθα· διὸ κατὰ
χρέος σὲ ἀεὶ μακαρίζομεν, ὡς Μητέρα τοῦ
Θεοῦ, καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Ἀνάγνωσις Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου οὐ
γίνεται.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου - -

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῆς ἀγνεΐας ὑπάρχων ἡ πηγὴ, τῇ νηστεΐᾳ συντήρησον ἡμᾶς Ἐλεῆμον, βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς σοὶ προσπίπτοντας, πρόσχες τῇ ἐπάρσει τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὁ τείνας τὰς παλάμας σου, ἐν ξύλῳ σταυρούμενος, ὑπὲρ πάντων γηγενῶν ὁ τῶν Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ὀρώσά σε νεκρὸν ἠπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου ἔλεγε, τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον, ὁ πᾶσι δωρούμενος, ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις θάνατον, ἐπονείδιστον;

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ

τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

ΧΟΡΟΣ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. **(ιβ')**

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Ἄισωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος
ἐνδόξως δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Μάρτυρες
υὑάρχοντες σκηνώμασι, τοὺς ὑμᾶς
εὐφημοῦντας, ἐπὶ γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Μάρτυρες
υὑάρχοντες σκηνώμασι, τοὺς ὑμᾶς
εὐφημοῦντας, ἐπὶ γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Πύργοι τῆς Ἐκκλησίας, ὠφθητε τὰ
τείχη καταστρέφοντες, τῆς εἰδωλομανίας,
Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Δόξα.

Τέτρωςαι τῇ ἀγάπῃ, Μάρτυς ἀξιάγαστε
Ἀγάπιε, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, καὶ θανεῖν
δι' αὐτὸν προτεθύμησαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Αἴγλη φαεινοτάτη, τοῦ ἐκ σοῦ Παρθένε
ἀνατείλαντος, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας,
φωταγωγήσον ὅπως δοξάζω σε.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰσμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλην σοῦ Κύριε.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρὶ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, Μάρτυς Ἀγάπης τῆς εἰδωλομανίας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Πυρὶ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, Μάρτυς Ἀγάπης τῆς εἰδωλομανίας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Ρομφαῖαι ὠράθητε, διακόπτουσαι τομῶς, μυριάδας μακάριοι, δαιμόνων ἐν χάριτι, καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν, ἠνώθητε χαίροντες, τῶν νοερῶν Δυνάμεων.

Δόξα.

Ὅδον διανύοντες, μαρτυρίου ἀνδρικῶς, ἀποθέσει τοῦ πνεύματος, τὴν ἄνω ἐφθάσατε Βασιλείαν, ἐν ἣ περ ἐκέκτησθε, Μάρτυρες θεῖοι τὸ πολίτευμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σαρκὸς ὁμοιώτατι, ἐμφανισθέντα ἐκ τῆς σῆς φωτοφόρου νηδύος, τὸν Κτίστην

ἐπέγνωμεν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσί σε, Μῆτερ ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰσμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλην σοῦ Κύριε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπτάρηθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων ὑμνεῖσθω· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν ἐκδιώκουσι βλάβην, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως, Ἐκκλησίας προπύργια, οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην, εἰρήνην βραβεύοντες.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ
Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου
ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς
ἀλαλάζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ
λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ
ἐκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ὡιδὴ δ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ
προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος
σαρκουῖσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν
φόβῳ ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγαν τὸν Χριστὸν Ἀγάπῃ ποθήσας,
πάθη τὰ αὐτοῦ ἀνδρείως ἐμιμήσω,
σφαγιασθεὶς ὡς ἀρνίον ἐθελουσίως,
Μεγαλομάρτυς ἀξιάγαστε.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Ἄγαν τὸν Χριστὸν Ἀγάπῃ ποθήσας,
πάθη τὰ αὐτοῦ ἀνδρείως ἐμιμήσω,
σφαγιασθεὶς ὡς ἀρνίον ἐθελουσίως,
Μεγαλομάρτυς ἀξιάγαστε.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Εἴφει ἑαυτοὺς ἐνδόντες ὀλοψύχως,
Μάρτυρες σοφοὶ ῥανίσι τῶν αἱμάτων,
ἐπορφυρώσατε χλαῖναν, ἣν στολισθέντες,
τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Δόξα.

Ὡ τῆς πρὸς Θεὸν ὑμῶν θερμῆς
ἀγάπης! δι' ἧς ἑαυτοὺς ἡρνήσασθε τελείως,

καὶ βιαιότατον θάνατον ὑποστάντες,
ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μύρον ἐν γαστρὶ τὸν Λόγον ὑπεδέξω,
ἄχραντε Ἀγνή τὸν κόσμον δυσωδίας,
ἀποκαθαίροντα πάσης τῶν ἐπταισμένων·
ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ὡιδὴ ε΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσία
φαιδρύνας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ
ὀρθρῳ, τῆς φιланθρωπίας σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγαπητὸς τῇ πράξει, ὡς καὶ τῇ κλήσει
γενόμενος Ἐνδοξε, ἡθλησας δι' ἀγάπην, τοῦ
παμβασιλέως Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου
πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά
σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀγαπητὸς τῇ πράξει, ὡς καὶ τῇ κλήσει
γενόμενος Ἐνδοξε, ἡθλησας δι' ἀγάπην, τοῦ
παμβασιλέως Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ρῆμα δεινοῦ τυράννου, ἐξεφαυλίσσατε
Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ Χριστῷ στρατευθέντες,
φάλαγγας δαιμόνων ὠλέσατε.

Στίχ. Κύριε, ὑψηλὸς σου ὁ βραχίον, καὶ
οὐκ ἡδειςαν, γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι, καταβαλόντες
ἀνόμων τὸ φρύαγμα, στέφος ἀθανασίας,
Μάρτυρες Χριστῷ ἀνεδήσασθε.

Στίχ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευστον,
καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις θεαίαις, τὴν Θεοτόκον
πιστοὶ μακαρίσωμεν, χαῖρε λέγοντες, πύλη,
μόνος ἦν διώδευσε Κύριος.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Πέμπτης Ὡδῆς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν·
πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομα σου
ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ
ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι, διὰ τοῦτο
ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἥρας πᾶν
ἄρσεν αὐτῶν.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ
ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν
πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος β'. Ὁ φωτισμός.

Στίχ. Πρόσθεες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθεες αὐτοῖς κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Τὴν ἐν ἐμοί, καθορῶν ἁμαρτίαν, ὁ
δολιόφρων, σπεύδει καὶ συμπράττει τῇ
ἁμαρτίᾳ· χαίρει γὰρ ὄντως τῇ ἐμῇ ἀπωλείᾳ.
Ἀλλὰ σύ μοι δίδου διόρθωσιν, Σῶτερ εἰς
ἐκείνου ἀναίρεσιν δέομαι.

Στίχ. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου·
ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Ὁ τὰς ἀρχάς, θριαμβεύσας τοῦ σκότους
ἐν τῷ Σταυρῷ σου, τούτων ἐξελοῦ με τῆς
κακουργίας, τὸν ἐμπεσόντα εἰς βυθὸν

ἁμαρτίας, καὶ εἰς βόθρον ἀτόπων πράξεων,
σοῦ δὲ τῷ ἐλέει, σωθῆναι ἐλπίζοντα.

Στίχ. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ
τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν,
οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Ὁ νεκρωθεὶς, ἐν Σταυρῷ ἠπλωμένος,
τὴν νεκρωθεῖσαν, ζώωσον ψυχὴν μου τῇ
ἁμαρτίᾳ· καὶ τὴν σεπτὴν σου Ἐξανάστασιν
φθάσαι, ἐν εἰρήνῃ Χριστὲ ἀξιώσον,
πράττοντα τὰ σά, ἐμμελῶς δικαιώματα.

Στίχ. Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Ὁ φωτισμός, τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, ἡ
σωτηρία, τῆς ἀμαυρωθείσης, Ἀγνή ψυχῆς
μου, σῶσόν με σῶσον, ἀπολλύμενον Κόρη,
καὶ χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας με, ἔνδυσον
φθαρέντα, δεινοῖς πλημμελήμασι.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος β'. Τῆς νυκτὸς διελθούσης.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Σὺ ἐν τόπῳ Κρανίου, σαρκὶ
σταυρωθῆναι, κατεδέξω μόνη Ἀθάνατε,
τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀπαθανατίζων, καὶ
ἀναμορφούμενος Κύριε.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱαμα
αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Τὴν τοῦ Πάθους σου ὕβριν, ἡ Κτίσις
ὀρῶσα, ὅλη μετεβάλλετο, Κύριε, Ἰουδαίων
θρηνοῦσα, τὴν μαιφονίαν, ἀλλ' ἠνέσχου
σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ὁ Τριάς παναγία, σὺ ἡμῶν λατρεία,
σὺ καὶ προσφυγὴ καὶ κραταίωμα, τοῖς ἐν

φύσει μιᾷ σε, ἀνυμνολογοῦσιν, ἰλασμὸν
πταισμάτων κατάπεμψον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πολυώνυμε Κόρη, χαίροις Θεοτόκε,
κιβωτὲ καὶ στάμνε καὶ τράπεζα, φωτοφόρε
λυχνία, πυρίμορφε βάτε, ὅρος τοῦ Θεοῦ τὸ
κατάσκιον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, χαίρειν
προσειπόντες, νῦν ὡς τῷ Χριστῷ,
συσταυρούμενοι, ὑπομείνωμεν ὕβριν,
χλεύην καὶ τὰ ἄλλα, ἵνα σὺν αὐτῷ
δοξασθῶμεν.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος β'.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν ἡ
ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε·
διὰ τοῦτο ὕμνεϊ σε τάγματα Ἀγγέλων καὶ
δοξολογεῖ σε Χριστὲ ὁ Θεός.

Τοῦ Μηναίου - -

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ωιδὴ Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον
ἡμᾶς, Κύριε.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺν Ἀλεξάνδροις δυσί, Διονυσίοις τε
μέλψωμεν, Ἀγάπιον τὸν κλεινόν, Τιμόλαον
Ῥώμυλον, στερῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὰς
μυριάδας, τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαίσαντας.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Σὺν Ἀλεξάνδροις δυσί, Διονυσίοις τε
μέλψωμεν, Ἀγάπιον τὸν κλεινόν, Τιμόλαον
Ῥώμυλον, στερῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὰς
μυριάδας, τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαίσαντας.

Στίχ. Ὅσα ἠὺξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Ἰάσεων ποταμούς, ἀναπηγάζοντες
Μάρτυρες, τὰ πάθη τῶν γηγενῶν, ἐνθέως
καθαίρετε· διὰ τοῦτο χαίροντες, τὰ ὑμῶν ἐν
πίστει, εὐφημοῦμεν προτερήματα.

Δόξα.

Νομίμως τὸν ἱερόν, ἀγῶνα
διατελέσαντες, νομίμως παντουργικῇ,
παλάμῃ ἐστέφθητε, ἐπτάρημοι Μάρτυρες,
οὐρανοπολῖται, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαράνασα τὰ φυτὰ, τῆς ἀθεΐας
Πανάμωμε, τῷ σῷ Ἀγίῳ βλαστῷ, τὴν
ἀναβλαστάνουσαν, ἐν ἐμοὶ ἐκάστοτε, τοῦ
ἐχθροῦ κακίαν, ἀπομείωσον Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαρτυρικόν. Ἦχος πλ. δ'.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς
πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς,
καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες,
ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν,
τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος,
θαυματοργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον!
ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα
τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ Πλησίου, Ῥωμύλου, Τιμολάου,
Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου, Ἐπισκόπου
Βρεττανίας, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ
Ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Νικάνδρου τοῦ ἐν Αἰγύτῳ.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Μανουὴλ ὁ Κρής,
ὁ ἐν Χίῳ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1792, ξίφει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες
Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τῇ πίστει
τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου,
κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐαυτοὺς ἐκουσίως, πρὸς σφαγὴν
ὡς ἀρνία παραδεδώκατε, μὴ πτήξαντες
βασάνους, πανεύφημοι ὀπλῖται, ἀλλ'
εὐθύμως κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐαυτοὺς ἐκουσίως, πρὸς σφαγὴν
ὡς ἀρνία παραδεδώκατε, μὴ πτήξαντες
βασάνους, πανεύφημοι ὀπλῖται, ἀλλ'
εὐθύμως κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι
τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λαμπρυνθεὶς τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τῶν ὅλων
Δεσπότη, Μάρτυς Ἀγάπῃ, ὑπέκλινας

αὐχένα, τῷ ξίφει καὶ Μαρτύρων, ἡριθμήθης
στρατεύμασιν· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς
εὐλογητός εἶ.

Δόξα.

Ὡς λυχνία ὀράσθε, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου
Μάρτυρες ἔνδοξοι, ἐπτάφωτος τῷ κόσμῳ,
φωτίζουσα βοῶντας, τοὺς ἐν πίστει
προφθάνοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δεδεμένον σειραῖς με, ἀμυθήτων
πταισμάτων λύσον Πανάμωμε, παρέχουσα
μοι ὄμβρους, δακρύων μελωδοῦντι, τῷ ἐκ
σοῦ ἀνατείλαντι, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὡιδὴ η'.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ὡιδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν
βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Αἰιπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ
μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰατῆρες ποικίλων νοσημάτων,
χειρουργία τοῦ Πνεύματος δειχθέντες,
πάσας ἡμῶν τὰς νόσους θεραπεύετε, ὅπως
εὐφημῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, ὑμῶν τὴν
θεῖαν μνήμην.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰατῆρες ποικίλων νοσημάτων,
χειρουργία τοῦ Πνεύματος δειχθέντες,

πάσας ἡμῶν τὰς νόσους θεραπεύετε, ὅπως
εὐφημῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, ὑμῶν τὴν
θεῖαν μνήμην.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου,
οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαπήσας Θεόν, πρὸς τοῦτο Μάρτυς
ἡγαπήθης· διὸ σε τὸν ἀγῶνα, τὸν θεῖον
ἐκτελέσαντα προσήκατο, σὺν τοῖς
ὁμοζήλοις, ἐν ἐπουρανίοις, Ἀγάπιε
θαλάμοις.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νευρωθέντες τῇ πίστει τοῦ Δεσπότου,
δυναστείαν καθείλετε τοῦ πλάνου, καὶ
εὐκλεῶς ταῖς νίκαις κλειζόμενοι, εἰς
ἐπουρανίους, Μάρτυρες Κυρίου, οἰκεῖτε
καταπαύσεις.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη,
ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰασαί μου τὰ πάθη τῆς καρδίας,
ἀπαθείας πηγὴν ἢ τετοκυῖα, καὶ πρὸς ζωὴν,
με θεῖαν καθοδήγησον, ἵνα σε δοξάζω,
Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδότης Ὡδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος,
πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ η'. Ἦχος β'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ταπεινώσας σεαυτὸν, ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ἀνυψῶν τὸν πεσόντα, βρώσει τοῦ ξύλου ποτέ· διό σε μόνη ὑπεράγαθε, τὸν δεδοξασμένον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπροσεξίας νυσταγμῷ, ἀμαρτίας τὸν βαρὺν ὑπέστην ὕπνον, ἀλλὰ σὺ ὁ ὑπνώσας, ἐπὶ Σταυροῦ δι' ἐμέ, Χριστέ μου, ἔγειρον πτωθέντα με, μὴ με καταλάβῃ, ἡ νύξ ἢ τοῦ θανάτου.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Τερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐκτυφλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς, περιφέρω τὴν ψυχὴν ἐσκοτισμένην, καὶ γελαῖ καθορῶν με, ὁ δολιόφρων ἐχθρός· διό με φώτισον καὶ λύτρωσαι, τούτου τῆς κακίας, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, δαπανήσας νυσταγμῷ τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν ἐβαρύνθην, τῇ ἀκοιμήτῳ δέ σου πρεσβείᾳ, προστρέχω. Μὴ δώσης με, εἰς θάνατον Κόρη, πανάχραντε ὑπνῶσαι.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ η'. Ἦχος β'. Τὸν ἐν τῇ βᾶτῳ Μωσῆ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀκάνθαις στεφανωθείς, καὶ στολὴν ἐκ πορφύρας, ἐνδυσάμενος ὥφθης, ὠραιότατος Χριστέ, τῷ κάλλει ὑπὲρ πάντας, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τῇ δόξῃ ἀπαστραπτῶν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Απόστολοι, Προφῆται,
καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χολὴν καὶ ὄξος πιών, δύο ρεῖθρα
προχέεις, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας, ἐκ τῆς θείας
Πλευρᾶς σου, τοῖς πίστει σε ὑμνοῦσι, καὶ
δοξολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Θεότης μία Τριάς, ἡ ἀμέριστος φύσις,
μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ ἀνώλεθρον
κράτος, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, σὲ
ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Ἀγνή, ἡ οὐράνιος
πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν
Χριστιανῶν, τὴν δέησιν προσδέχου, τῶν σὲ
μακαριζόντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ τὸ σκηπτρον Χριστοῦ,
Ἐκκλησίας τὸ κέρας, Βασιλέων τὸ νῆκος,
φύλαξ τῶν Χριστιανῶν, αὐτὸς εἰς φωτισμός
μου, αὐτὸς καὶ καύχημά μου, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος β'.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ
θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά
ποτε, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡιδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὑψῶσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ
διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἀγνή, σὺν
Ἀσωμάτοις χορεΐαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡραῖοι γεγονότες, θεΐαις εὐμορφίαις,
τῆς μαρτυρίας Κυρίῳ παρέστητε, καὶ σὺν
αὐτῷ Ἀθλοφόροι ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ὡραῖοι γεγονότες, θεΐαις εὐμορφίαις,
τῆς μαρτυρίας Κυρίῳ παρέστητε, καὶ σὺν
αὐτῷ Ἀθλοφόροι ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Στίχ. Καὶ ἡγείρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Στρατὸς ὑμᾶς Ἀγγέλων, ἐπανακομίζει,
διαζευχθέντας τοῦ σώματος Μάρτυρες,

πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν, πρὸς φῶς
ἀνέσπερον.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.
Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων, σήμερον τὴν
μνήμην, τὴν ἱερὰν ὑμῶν Μάρτυρες ἐνδοξοί,
πρὸς τὸν Θεὸν μνημονεύειν μὴ διαλίπητε.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Φωτί με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον,
τῇ ἀμελείᾳ Πανάμωμε λάμπρυνον, ὅπως
ὑμνῷ καὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖά σου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος β'. Ἡ
τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα.

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ᾤμωσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ
χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Τὴν λελερωμένην, ψυχὴν μου ταῖς
ἀτόποις ἐνθυμήσεσι, τῷ ῥαντισμῷ τοῦ
Αἵματός σου κάθαρον, θεΐε Λόγε, καὶ
κοινωνόν, τῆς δόξης σου μὲ ποιήσον, ὃ
δι' ἐμὲ τὴν ἄδοξον, καθυπομείνας Χριστὲ
Σταύρωσιν.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὅλος κατεκάμφθην, τῷ βάρει τῶν
ἀτόπων Χριστὲ πράξεων, καὶ σκυθρωπάζων
κράζω σοι Φιλάνθρωπε. Τῆς ψυχῆς μου τοὺς
ἀνιάτους, μώλωπας θεράπευσον, τῷ σῶ
τιμῷ Αἵματι, ἵνα ὑμνῷ σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης
Υψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Βρῶμα τὴν κακίαν, καὶ πόμα τὴν
ἀμέλειαν ποιούμενος, ὁ κατὰ πάντα μένων
ἀδιόρθωτος, τῶν βρωμάτων τῇ ἀποχῇ,
ἀκαίρως ἐπαγάλλομαι· οὐ γὰρ τοιαύτην
ἔφησε, νηστείαν ἔσσεσθαι ὁ Κύριος.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου, ἀρχαίας ἀναιρέτιν
ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν
ἐπανάρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς
Θεόν, αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν
Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ Θ'. Ἦχος β'. Ἡ
τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένους.

Εὐλαφ σταυρωθέντος σου, ἡ Κτίσις
ἐδονεῖτο, Θεὸς ὑπάρχων, πέπονθας
σαρκικῶς, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἵνα
σώσης ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῦ κατενθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ἡ δύναμις
μεγάλῃ· καὶ γὰρ τυποῦντες τοῦτον ἐν αὐτοῖς
εὐθὺς δαιμόνων τὴν ἰσχύν, ἀποκρουόμεθα.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Μονὰς τρισυπόστατε, τριάς ἐνικωτάτη,
κυριαρχία, φύσις ἰσοκλής, Πάτερ Υἱὲ καὶ
θεῖον Πνεῦμα, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαίροις ἱλαστήριον, τοῦ κόσμου
Θεοτόκε, ἐν ᾧ προστρέχοντες, πάντες
ἁμαρτωλοί, πρὸς Θεὸν καταλλαγὰς, αἰεὶ
εὐρίσκομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, τῇ θείᾳ
δυναστείᾳ ἐνίσχυσόν με, ἄμωμον καὶ
ἀγνόν, τὸν καιρὸν σοι τῆς νηστείας,
προσενέγκασθαι.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος β'.

Τὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον, Μητέρα καὶ
Παρθένον, ὠδαῖς ἁσμάτων ἅπαντες οἱ
πιστοί, εὐσεβῶς ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὁρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά

Ἦχος πλ. δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, πρεσβείαις τῶν Ἀγίων καὶ σῶσόν με.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία

καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστεαῖς αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ

χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἰρὼν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρὼν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον,

Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου

Ἄγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερέγκοσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ τῆς Νηστείας διάγγελμα, περιχαρῶς
ὑποδεξώμεθα· εἰ γὰρ ταύτην ὁ Προπάτωρ
διεφυλάξατο, τὴν τῆς Ἐδέμ ἑκπτώσιν οὐκ
ἂν ὑπέστημεν, ὥραϊος ἦν εἰς ὄρασιν, καὶ
καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός,
μὴ συναρπασθῶμεν τοῖς βλεφάροις,
μηδὲ γλυκανθήτω ἡμῶν ὁ φάρυγξ, τοῖς
τιμωμένοις βρώμασι, μετὰ δὲ τὴν μετάληψιν
ἀτιμαζομένοις, φύγωμεν τὴν ἀκραςίαν, καὶ
τοῖς μετὰ κόρον πάθεσιν, μὴ ὑποβληθῶμεν·
ἐνσημανθῶμεν τῷ αἵματι, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν
ἀχθέντος εἰς θάνατον ἑκουσίως, καὶ οὐ μὴ
θίγη ἡμῶν ὁ ὀλοθρευτής, καὶ φάγοιμεν
Πάσχα, Χριστοῦ τὸ ἱερώτατον, εἰς σωτηρίαν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς

Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Τὸ τῆς Νηστείας διάγγελμα, περιχαρῶς ὑποδεξώμεθα· εἰ γὰρ ταύτην ὁ Προπάτωρ διεφυλάξατο, τὴν τῆς Ἑδέμ ἔκπτωσιν οὐκ ἂν ὑπέστημεν, ὥραϊος ἦν εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός, μὴ συναρπασθῶμεν τοῖς βλεφάροις, μηδὲ γλυκανθήτω ἡμῶν ὁ φάρυγξ, τοῖς τιμωμένοις βρώμασι, μετὰ δὲ τὴν μετάληψιν ἀτιμαζομένοις, φύγωμεν τὴν ἀκρασίαν, καὶ τοῖς μετὰ κόρον πάθεσιν, μὴ ὑποβληθῶμεν ἐνσημανθῶμεν τῷ αἵματι, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθέντος εἰς θάνατον ἐκουσίως, καὶ οὐ μὴ θίγη ἡμῶν ὁ ὀλοθρευτής, καὶ φάγοιμεν Πάσχα, Χριστοῦ τὸ ἱερώτατον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Ὡς ἐβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτήρ, ἡλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, Κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα· ἡ δὲ Παρθένος, ἀγνή καὶ Μήτηρ

σου, ὀδυρομένη, σοὶ ἀνεβόησεν· Οἶμοι ὦ τέκνον μου, Σωτέρ μου γλυκύτατε! τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παράδοξον, καὶ ξένον θέαμα;

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστώτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὤραν.

ἦ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)